

4

INFINITE
STRATOS

ปฏิกิริยา
จักรกลทะยานฟ้า

YUMIZURU
Izuru

Illustration: CHOCO

บทที่ 1 ยินดีต้อนรับเข้าสู่ฤดูร้อน (Welcome In The Summer)

อากาศเดือนสิงหาคมร้อนบรรลัยจนทนไม่ไหว ชั้นไม่ชอบฤดูร้อนของประเทศไทยมาตั้งแต่เมื่อก่อนแล้ว เกลียดสุดๆ ไปเลย

แต่ไหนแต่ไรมา ชั้นก็ไม่ใช่พลเมืองของประเทศนี้อยู่แล้ว ตอนแรกก็แค่ตามพ่อกับแม่มาอยู่ที่นี่ ต่อมาก็มาอยู่ตามหน้าที่เพื่อรับใช้ชาติ

หวง หลิงอิน นั่นคือชื่อของชั้น

ชั้นเป็นตัวแทนนักเรียนระดับประเทศ ผู้ขับเคลื่อนชุดเกราะ IS ‘เงินหลง’

ปัจจุบันเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียน IS

“ร้อนนน.....”

เดือนสิงหาคม โรงเรียน IS เข้าสู่ช่วงวันหยุดฤดูร้อนที่ถูกเลื่อนออกมาทำให้เข้าไปพักผ่อนน้อย เพราะเหตุนั้น เกือบครึ่งหนึ่งในบรรดานักเรียนของโรงเรียนที่เดินทางมาจากทั่วโลกจึงกำลังพากันทยอยเดินทางกลับประเทศของตนอยู่ ที่จริงแล้วชั้นเองก็ตั้งใจจะกลับประเทศจีนเหมือนกัน แต่ว่า-----

“.....”

แต่ก็ล้มเลิกความตั้งใจไป

ถึงจะกลับไป ยังไงพ่อกับแม่ก็ไม่ได้อยู่ด้วยกันแล้ว ชั้นเอง

ก็ไม่อยากจะได้รับการฝึกฝนอันยุ่งยากที่ศูนย์ฝึกทหารด้วย ยิ่งไปกว่านั้นเพราะมีเหตุผลอย่างอื่นอยู่

(เจ้าหมอนั่นน่าจะยังอยู่สินะ ไม่เข้าใจเลยจริงๆ ทำไมชั้นจะต้องเป็นคนชวนเองด้วยนะเนี่ย จริงๆ เล้ย พึ่งพาไม่ได้ เอาซะเลยมาตั้งแต่เมื่อก่อนแล้ว!)

ชั้นเดินไปตามโถงระเบียบทางเดินในหอพัก (จริงๆ เซียว ทำไมถึงไม่เปิดแอร์กันนะ!) อารมณ์ก็พลางร้อนปุดๆ ขึ้นมา

-----ใช่ใช่แล้วละ ถ้าเจ้าหมอนั่นมาชวนเองก็ว่าไปอย่าง

ในขณะที่คิดเช่นนั้นและกำลังจะหมุนเท้าเสียว-----

ตรงช่วงโค้งยูเทิร์นก็เจอเข้าอย่างจัง

“โอ๊ะ หลังนี่นา เกิดอะไรขึ้นหรือ?”

“อื อื อิจิกะ! อะ ทำอะไรมาอยู่ที่นี่ได้ล่ะ! มะ ไม่ได้อยู่ที่ห้องตัวเองหรือรี?”

“อ้อ เราสิมส่งรายงานนะ เอ๊ะ? ถืออะไรอยู่ในมือล่ะ?”

“มะ ไม่มีอะไรสักหน่อย!”

ชั้นชักมือที่ถือตัวหลบไปไว้ด้านหลังโดยอัตโนมัติทันที

.....โอ้ย เอาเข้าจนได้

‘อืมม จับได้รีเปล่าล่ะ? ความจริง-----’

ดูตามรูปการณ์แล้วจะพูดออกไปง่าย ๆ ก็พูดได้แท้ๆ! ทั้งๆ ที่พูดออกไปได้แท้ๆ!

“.....?”

อุ..... นี่เค้ากำลังทำหน้าแบบว่า “ยัยนี้ทำอะไรอยู่กันแน่” สินะ.....

อา อ่ะแอ้มอ่ะแอ้ม

“วะ วันนี้อากาศร้อนเนอะ”

“หืม? งั้นเหรือ เราว่าเป็นลมบายออกนะ”

“ร้อนตะหากล่ะ หน้าร้อนของญี่ปุ่นะร้อนดับแลบมาตั้งนานแล้ว!”

“อ้อ เธอเนะไม่ชอบอากาศร้อนๆ มาตั้งแต่เมื่อก่อนแล้วนี่นา ไหม้ย”

อ่ะ อู

ดีใจนิดๆ ที่เค้าอุตส่าห์จำเรื่องราวสมัยก่อนของเราได้

-----โอ้ย ไม่ได้เนะไม่ได้! เพราะเจ้าหมอนี่เป็นพวกชอบลืมหืมคำสัญญาสำคัญๆ!

“ช่างเถอะ ถ้าขึ้นไปห้องเรามา้ย? เปิดแอร์ด้วยนะ”

หืม? หรือบางทีนี่อาจจะเป็นโอกาส.....?

“นะ นีนลิเนอะ งั้นขึ้นไปห้องนายก็ได้ เลี้ยงน้ำด้วยละ?”

“เอ้อ เอ้อ แคชาข้าวบาร์เลย์โอเคมั้ย”

“เย็นๆ น่ะ อะไรก็ได้ทั้งนั้นแหละ”

พอพูดจบซันก็เดินเรียงคู่กันไปกับอิจิกะ ตอนนี้อยู่ในหอพักเองก็เจียบเหงา เลยมีโอกาสได้อยู่กันแค่สองต่อสองในช่วงสั้นๆ

(ว่าแต่ตัวเราคงไม่เหมือนกลืนเหงื่อหรอเนะ.....?)

จู้ๆ ซันก็ติดใจเรื่องกลืนเหงื่อขึ้นมา เลยถอยห่างจากอิจิกะมาด้านข้างครึ่งก้าว

พลางคิดแก้ตัวไปว่า.....ไม่เป็นไร ไม่เป็นไร ก็มันร้อนนี่นา

ถึงเหิงจะออกบ้างนิดหน่อยมันก็ช่วยไม่ได้ -----อืม ช่วยไม่ได้!

“เฮ้ย หลัง”

“!? อะ อะอะไร?”

อิจิกะยื่นหน้าเข้ามาจ้องใกล้ๆ -----ว้าย ใกล้ไปแล้ว
ใกล้ไปแล้ว!

ชั้นเลยผลักใบหน้านั้นกลับไปได้โดยไม่ตั้งใจ

“.....เอ่อคือว่า เราเรียกเธอตั้งหลายครั้งแล้ว แต่เธอก็
ไม่ขานตอบเราเลยนี่นา”

“หะ หืม!? จะ จั้นหรือ! ะ เรื่องนั้นโตะหิ! พอดี
กำลังคิดอะไรบางอย่างอยู่นะ!”

“หลังมีเรื่องต้องคิดด้วยหรือ หืมม”

“อะ อะไรกันเล่า.....”

“เปล่า ไม่มีอะไร ก็อย่างว่าแหละ ถ้าเป็นเรื่องที่พอจะ
ปรึกษาใครสักคนได้ละก็ เราคิดว่าควรจะทำแบบนี้นะ จินเก็บ
ไว้อยู่คนเดียวมันก็แก้ปัญหอะไรไม่ได้หรอก”

“หะ หิ..... ชั้นรู้อยู่แล้วละ.....”

อุ แย่ชะมัด..... ใจเต้นตึกตักเลย อะไรกันเนี่ย บ้าที่สุด ไม่
เจอกันพักนึง ตัวสูงขึ้นอีกแล้ว แถมยังเป็นผู้ขับเค็ล่อนชุดเกราะ IS
แล้วด้วย อีกอย่าง.....ดูเท่ขึ้นอีกเป็นกองยังไม่รู้แฮะ.....

พอครุ่นคิดถึงเรื่องทำนองนี้ขึ้นมา ทำทางชั้นจะตก
อยู่ในภวังค์ความเงิบเข้าอีกครั้ง อิจิกะก็เลยจ้องมองใบหน้า
ของชั้นอีกครั้ง

“หลัง?”

“อะ อะไรอีกเล่า!”

“อะไรนั่นหะรอ ถึงห้องแล้ว เข้าไปได้แล้ว”

“ระ ู้แล้ว บ้า.....”

ชั้นตอบไปแบบนั้นพลางเดินตามหลังอิจิกะเข้าไปข้างใน
ทั้งๆ ที่เคยเข้ามาที่นี่หลายครั้งแล้ว แต่ไม่รู้ทำไมใจยังเต้นตุ้มๆ
ต๋อมๆ อีก

(โ้ย้ย.....อู๋ยย..... อะไรกันเนี่ย โธ่.....)

ไม่ไหวเลยแฮะ ไม่ไหวอย่างแรงเลย ชั้นเข้ามาในห้อง
แล้วก็นั่งลงบนเตียง

(อิจิกะนี่.....มีกลิ่นหอมๆ ติดตัวด้วยแฮะ.....)

และที่นี่ก็เป็นห้องของอิจิกะ แน่จนกว่ายิ่งทำให้สัมผัส
กับ ‘กลิ่นหอม’ นั้นได้มากขึ้นไปอีก

แยละ แยชะมัดเลย อยู่ไม่เป็นสุขเลย

(โ้ย้ย.....อู๋ยย.....)

ถึงชั้นจะอยากคืนพละนๆ กระหีบเท้าตึกตักๆ ไปมายังไง
ก็ตาม แต่ชั้นก็ไม่อยากให้อิจิกะเห็นท่าที่อาการแบบนั้น สุดท้ายแล้ว
ชั้นก็เลยลั่นตัวไปมาเล็กน้อยอย่างกระสับกระส่าย

หลังจากนั้นชั้นก็สังเกตเห็นหนังสือที่วางอยู่บนโต๊ะได้
ในทันใด

หนังสือ.....นั่นหะรอ อัลบั้มรูปต่างหากละ

“ยังตามเก็บรูปถ่ายไว้เป็นที่ระลึกอยู่อีกหะรอ?”

“หือ? อ้อ แต่ 2-3 ปีให้หลังมานี้ไม่ค่อยมีฟีจีฟูๆ อยู่
เท่าไร-----อะ ภาพหลังสุดคงเป็นภาพที่ถ่ายด้วยกัน 3

คนกับหลังนะแหละ ยังจำได้รึเปล่า? ตอนม.2 ช่วงก่อนหน้า
ทีหลังจะย้ายไปแป้นึงนะ”

“ก็พอจำได้ลงๆ อะนะ”

-----ไม่จริงหรอก

ที่ว่าพอจำได้ลงๆ นะ ไม่ใช่เลย ขึ้นจำได้ดีเลยต่างหากละ

“แต่เราไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร กิจิฟุซังเป็นคนเริ่มเก็บ
สะสมอัลบั้มนี้ไม่ใช่หรอ? เห็นบอกว่าจะถ่ายรูปเก็บไว้เป็น
ช่วงๆ แต่ดูแล้วไม่น่าจะเป็นคนประเภทที่ชอบทำอะไรพวกนี้
เอาซะเลยนะ”

“อืม บางทีรูปอื่นที่ไม่ใช่รูปถ่ายของเราสองคนก็อาจจะ
สำคัญเหมือนกัน ก่อนหน้านี้อะเคย์บอกไว้ว่าจะได้รู้ว่าใครเป็น
ใครบ้างที่เคยอยู่เคียงข้างกันในอดีตนะ -----เฮ้! น้ำชา แะ
เย็นไว้อย่างดีเลยละ”

“ขอบคุณ”

ชั้นรับน้ำชาชาวบาร์เลย์มาดื่ม พลังทำเนียบตรวจเช็ค
กระเป๋าสื่อนักเรียนให้แน่ใจ

.....อืม ไม่เป็นไร ยังอยู่

“ขอบคุณน้อยได้มั้ย?”

“อ้อ ได้สิ เราจัดเรียงเสร็จพอดี”

ชั้นแกล้งทำเป็นว่า ‘แค่อยู่อีกๆ แล้วรู้สึกตะขิดตะขวง
ใจขึ้นมา’ เลยหันไปหาอัลบั้มรูป แต่จะว่าไปนี่ก็ถือเป็นครั้งแรก
ที่ได้ดูจริงๆ จังๆ

หน้าแรกสุดเป็นภาพถ่ายคู่ครั้งตัวระหว่างอิจิกะกับกิจิฟุซัง

ถ่ายไว้ตั้งแต่ตอนอายุเท่าไรกันเนี่ย จิฟุซังยังสวมชุดนักเรียน
ม.ต้น อิจิกะก็ยังดูเด็กกว่าตอนนี้มาก

“นั่นเป็นภาพถ่ายตอนเราอยู่ป.นะ”

“เอ๊ะ? นี่เป็นภาพแรกสุดหรือ?”

“อืม ก็คงอย่างนั้น ไม่มีภาพที่เก่ากว่านี้อะ”

ชั้นเองก็เห็นด้วยตามไปกับอิจิกะที่เสริมเข้ามาว่าเหตุ
ใดจึงเป็นเช่นนั้น แต่ทำไมจิฟุซังที่รักน้องชายมากปานนั้น
ถึงฟังได้เริ่มบันทึกความทรงจำจากตอนที่อิจิกะเป็นนักเรียน
ชั้นประถมกันนะ

-----อ้อ

(หรือว่าบางทีภาพก่อนหน้านี้อาจจะมีพ่อกับแม่
อยู่ด้วยรีเปล่า.....)

พ่อกับแม่ของอิจิกะหายสาบสูญไปตั้งแต่เมื่อไหร่
ชั้นเองก็ไม่มีรายละเอียดชัดเจน อิจิกะเล่าว่าตั้งแต่ตัวเค้าจำ
ความได้ พ่อกับแม่ก็ไม่อยู่เลยแล้ว-----

“ช่วงมันเถอะน่า เรื่องมันก็นานมาแล้ว”

อิจิกะพูดเช่นนั้นแล้วก็ลอบมองอัลบั้มหน้าถัดไป

(อะ หน้าตาเงินอาย)

แม้แต่ตัวอิจิกะเองก็ดูท่าว่าจะรู้สึกอายกับภาพถ่ายสมัย
ก่อนตอนที่ยังเด็กอยู่

อาการที่เค้าแสดงออกมาเช่นนั้น ดูน่ารักนิดๆ ชั้น
เลยรู้สึกดีใจไปโดยอัตโนมัติ

(ระยะหลังๆ มานี้ไม่ค่อยจะมีโอกาสอยู่ด้วยกันสอง

INFINITE STRATOS

ปฏิบัติการณ์รัก จักรกลทะยานฟ้า

เรื่อง : YUMIZURU Izumi / ภาพ : CHOCO

แปล : J. Sakko

บรรณาธิการ : กมลรัตน์ เสราดี

กองบรรณาธิการ :

วรวิภา สุรพงษ์ไทย

Hyu

ผู้จัด

Art Director : ChroNo

ปก : Calbee

รูปเล่ม : Green Stone

จัดพิมพ์โดย

Zenshu Publishing

1 อาคารมงคลพิพัฒน์ ต. รัชดาภิเษก

บางโพธิ์พิกุล สาทรนคร กทม. 10120

โทร. 02-294-2327

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 125 บาท

จัดจำหน่ายโดย ธนบรรณนิมิตส์ โทร. 02-434-8270

www.zenshu.co.th

Facebook : www.facebook.com/zenshucomic

9 786163 1242419

125 บาท

INFINITE STRATOS Vol.4

©2013 by YUMIZURU Izuru

First published in Japan in 2013 by OVERLAP, Inc.

Thai Language translation rights granted to ZENSU Publishing Co., Ltd.

Under the license from OVERLAP, Inc., Tokyo

แนว : Action Sci-Fi

เหมาะสำหรับ : 15 ปีขึ้นไป

IS INFINITE STRATOS

ปฏิวัติการรักจักรวาล-ยานพาหนะ

เดือนสิงหาคม เปิดฉากช่วงอันหยุดในฤดูร้อน
พลังของสาว ๆ พุ่งทะลุร้อนแรงไปกับอุณหภูมิที่เพิ่ม
สูงขึ้น!

เรื่องราวความรักในวันเวลาแห่งหน้าร้อนพุ่งขึ้น เป็น
เรื่องเล่าจากมุมมองของสาว ๆ แต่ละคน

“ความทรงจำแสนพิเศษในหน้าร้อนกับอิจิเกะ.....”

ความหวังของพวกเธอทั้งหลาย กายที่สุดแล้วจะ
สำเร็จได้ดังใจหรือไม่! ผู้ที่จะได้ยืนเคียงข้างอิจิเกะจะเป็น
ใคร!?

แต่ถ้าสัมผัสให้กับ “ห้วงเสนาหา” เล่มที่ 4 ของเลิฟ
คอมเมดี้ที่ต้องต่อสู้ชิงรั้งกันเองกับเพื่อนในโรงเรียนเดียว
กันแบบโอสปีด!

ถึงจะไม่มีการต่อสู้ของชุดเกราะ IS แต่ที่หลิกหนีไม่พ้น
ที่จะต้องต่อสู้ช่วงชิงเรื่องของหัวใจ สงครามรักที่หลือม
ชิงรักแห่งคิมหันต์ฤดูเริ่มต้นขึ้นแล้ว!

facebook.com/zenshucomic

www.zenshu.co.th